उचैरुचरति ध्वनिः श्रुतिपशोन्माशी यथायं तथा प्रायपेङ्कदसंख्यशङ्खधवला वेलेयमुद्गच्छति ॥'

अयं बन्धवैकट्यात्मकत्वादोज एव । समाधिरारोहावरोहक्रमः । आरोह उत्कर्षः, अवरोहोऽपकर्षः, तयोः क्रमो वैरस्यतानावहो विन्यासः । यथा—'चञ्चद्भुज—' इत्यादि (३०२ प्र०)। अत्र पादत्रये क्रमेण बन्धस्य गाढता । चतुर्थपादे त्वपकर्षः । तस्यापि च तीत्रप्रयत्नो चार्यतया ओजस्विता । उदारता विकटत्वरुक्षणा । विकटत्वं पदानां चृत्यत्प्रायत्वम् । यथा—

तिःशब्दाः कुर्वतीः । श्रुतेः पन्थाः शब्दप्रहणसामर्थ्यं तस्योन्माथी नाशकः । पश्ने-श्रुतीनां वेदानां पथां चोन्माथी । वेळा कीहशी । प्रायेण रमणेन (बाहुल्येन) प्रेङ्गन्त उच्छलन्तो ये शङ्कार्तीर्धवला । अयं श्रेषो विकटवन्ध एव । अस्योत्कर्षा- वायकत्वाद्धणत्विति भावः । उत्कर्षो गाढवन्धत्वम् । अपकर्षो वन्धशैथि- त्यम् । उत्कर्षमध्ये अपकर्षोपादाने अपकर्षमध्ये चोत्कर्षोपादाने च वैरस्यं यत्र न मवतील्यथः । नतु कमनिवन्धयोक्षत्कर्षापकर्षयोः समाविशः समाधिरिति फलि- तम्, तत्रापकर्षस्य कथमोजस्यन्तर्भाव इत्यत आह—तस्यापीति । चतुर्थपाद-स्यापील्यथः । पद्यस्य पादे पादे आरोहावरोहकमः संभवतीति तत्रारोहपूर्वोऽवरोहो यथा—'निरानन्दः कौन्दे मधुनि, विधुरो वालवकुळे, न सालेनालम्बो, लवमि खबे न रमते । प्रियक्तौ नासकं रचयति, न चूते विरमति, स्मरंहश्मीलीलाक- मलमधुपानं मधुकरः ॥' लवक्त इति लघुप्रयत्नोचारणेनावरोहः । अवरोहपूर्वे आरोहो यथा—'अयमुदयति मुद्रा–' इति । नृत्यत्प्रायत्विमिति । प्रत्येकं पदच्छेदादिति भावः ॥ झणितीत्यव्यक्तशब्दानुकरणम् । कलमिति रणितमित्यने-नान्वितम् । नन्वत्र वीरादिरसामावादोज एव नास्ति तद्यक्तके एतदीयवन्धगाढत्वे

श्रुतेः श्रवणस्य पन्था विषयान्तरग्रहणं तस्योन्माथी नाश्चकः । वेला कीहरी । प्रेक्षन्त उपि चरन्तो येऽसंख्याः श्रङ्काः श्रङ्ककपालानि तैर्धवला । अत्र समस्तानामसमस्तानां वा वहूनां पदानां संधिवशादेकत्वारोपः । अयं स्थ्रणः संधिवाहुल्येन वर्णानां संयुक्तवर्णनद् ग्रुष्प्रयलोच्चार्यतया वन्धस्य वैकट्यं भवतीति भावः । उत्कर्पो गाडत्वम् । अपकर्षः श्रैथित्यम् । वैरस्यतानावहः सामाजिकानां खेदाजनकः । विन्यासो प्रन्थनम् । केविन्तु 'यत्र पद्ये प्रतिपादं प्रथमगुत्कर्षः पश्चादपकर्षः, तत्रैवारोहावरोहक्रमरूपः समाथिः । 'चन्नद्भुज-' इत्यादौ प्रतिपादगुत्कर्षानन्तरमपकर्षः, द्वितीयपादे चरमवर्णस्य गाडत्वेऽपि चन्नुः प्रयत्नोच्चार्यंतयापकर्षः इत्यादुः । उत्कर्णपकर्षस्येव प्राधान्यं प्रधानेन व्यपदेशा मवन्तीति न्यायजव्यवहार इति भावः । नृत्यत्प्रायत्वं ग्रुष्प्रयक्षोच्चार्यतयाद्यवहरूवरत्वमेव ।